

at bruge dem som Mellemmand. Paa den anden Side kan man sige, at Brændvæsenets gode Ordning i allerhøieste Grad er i Forsikringselskaberne's Interesse, og man gaaer ud fra, hvad det var ønskeligt, om man altid kunde, at Enhver forsikrer, hvad han paa nogen Maade kan forsikre, hvilket er Alt, med Undtagelse af, hvad der har Affectionsværdi, og hvad man kan føre med sig i Vommen, thi det gaaer ikke an at forsikre saadanne Gjenstande. Naar man saaledes, gaaer ud fra, at Tilstanden er ideal, kan det være fuldkommen rigtigt at paalægge Forsikringselskaberne Byrden, men antage vi, at vi vilde komme til dette Resultat, forekommer det mig, at der ikke er nogen som helst Grund til ubelukkende at lægge Byrden over paa Bygnings-Brændforsikringerne; da maae Løssøreforsikringselskaberne ogsaa bære deres Deel deraf. Det er fra flere Sider fremhævet, at dette vilde være forbundet med Vanskeligheder, og det er muligt, men jeg kan dog ikke ganske see det; jeg skal idetmindste tillade mig ganske kort at omtale, hvilke Veie, man kunde slaae ind paa. Jeg skal for det Første bringe i Erindring, at man meget vel har vidst at ramme Forsikringselskaberne ved Indkomstskatten, saaledes at det heller ikke kan have nogen Vanskelighed ved nærværende Veilighed at ramme dem med den Deel af Byrden, de bør bære. Jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa en anden Lovbestemmelse, som kan være os tjenlig i denne Henseende, nemlig Loven om Brug af stempelt Papir af 19de Februar 1861. I dens § 56 vil man finde en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren, naar der indkommer Andragende derom fra vedkommende Forsikringselskab, og naar dette underkaster sig de nærmere Regler i Henseende til Regnskabsaflæggelse og Control, som Ministeriet maatte foreskrive, skal være bemyndiget til at tilstaae, at et saadant Selskab under Et erlægges Stempelafgift for samtlige de i et Forsikringsaar udsærbigede Policer med et omtrentlig tilsvarende Beløb, der sættes til 3 Rd. for hver 100,000 Rd. Det synes altsaa her at være overordentlig let

at komme til at ramme Forsikringselskaberne gennem de forsikrede Beløb. Jeg kan iøvrigt ikke skjønne rettere, end at de Forslag, der under § 17 a., b., c. og d. forelægges fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, som Mindretal af den Commission, der har behandlet det „Udkast til Lov om Brændvæsenets Ordning i Kjøbenhavn“, der i sin Tid som Bilag 2 har været omdeelt her, maae være brugelige, naar man vil gaae denne Vej; i alt Fald behøves der vistnok ikke store Forandringer deri. — Jeg maa gjentage, at det forekommer mig fuldstændigt urigtigt blot at belægge Bygningernes Brændforsikring med denne Afgift, medens man fritager Løssøreforsikringerne, og jeg skal anføre adskillige Grunde, som tale derimod. Jeg maa bringe i Erindring, at der er en Bestemmelse om — jeg maa tilstaae, jeg finder, det er en taabelig Bestemmelse, men den existerer —, at naar en Bygning i Kjøbenhavn har været forsikret i 33 Aar, er den fri for at betale Præmie, og da dette Brændforsikringselskab er indskrænket til at forsikre Bygninger i Kjøbenhavn, vil Forholdet efterhaanden kunne stille sig saaledes, at flere og flere Bygninger fritages, hvoraf Følgen bliver, at de andre, der betale Præmie, maae yde saa meget større Bidrag til Brændvæsenets Ordning. Det forekommer mig ikke rigtigt at fritage en stor Deel af Grundeierne for deres Andeel i Byrden, og der vil komme det Tidspunkt, da disse 4 §. kun vilde udredes af saa Tiendomme. — Jeg har nu vel seet anført, at disse Bemærkninger om Bygningernes Brændforsikrings Stilling til denne Sag ikke skalde relevere Noget, fordi de Kjøbenhavnske Grundeiere gennem deres selvvalgte Repræsentanter have erklæret sig tilfredse med den Ordning, som her er foreslaaet, men jeg skal dog henvende Opmærksomheden paa, at dette ikke har Meget at betyde; naar man veed, hvorledes det gaaer til med Valget af de comitterede Interessenter i Brændforsikringselskabet, og naar man veed, med hvilket Stemmeantal disse Personer i Almindelighed vælges, vil